Am fi preferat să nu publicăm acest fotoreportaj

De ce, totuşi, publicăm fotoreportajul realizat de DRAGOŞ NEAGU la etapa a XII-a a diviziei A la fotbal? Pentru a arăta acelor fotbalişti care nu-şi controlează activitatea în teren consecinţele durităţilor comise cu sau fără intenţie. Fotbaliştii care nu ştiu să-şi respecte adversarii nu au ce căuta pe terenurile de fotbal şi aceasta ar trebui s-o ştie în primul rînd înşişi jucătorii cărora li se face onoarea să activeze în divizia A, antrenorii şi conducerile cluburilor. Dar, şi arbitrii, a căror îndatorire ar fi aceea de a avertiza şi elimina, în funcţie de gravitatea actului nesportiv comis, pe toţi jucătorii ale căror acţiuni în teren sînt periculoase, fără să aştepte producerea accidentărilor pentru ca, în sfîrşit, să sancţioneze şi să cheme medicii şi masorii.

1. — Neagu părăseşte terenul de joc. 2. — Sălceanu îl urmează. 3 — Dumitrache, lovit şi el, urmăreşte, totuşi, cu pasiune desfăşurarea jocului. 4 — Atleticul Sătmăreanu, doborît la pămînt de un fault necruţător. 5. — Dan Coe, indisponibil din cauza loviturii dure primite în faţă la meciul de la Braşov.

TURNEE PESTE HOTARE DAR ŞI ACASĂ

Din noianul de probleme existente în fotbalul nostru, una — nicidecum minoră — este aceea a reprezentării cît mai onorabile în competiţiile oficiale — continentale şi extracontinentale — prin echipele noastre naţionale şi de club.

Nu este destul să fi cîştigat o anumită cotă valorică în Mexico '70, dacă ulterior nu ştim s-o creştem de la zi la zi prin dese prezenţe româneşti la diverse mari întreceri sportive din Europa şi din afara ei. De altfel, toţi factorii de răspundere ai Federaţiei de fotbal recunosc necesitatea unui asiduu rodaj internaţional pentru toate echipele noastre, spre a putea învinge complexele ce ies la iveală atunci cînd ele întîlnesc adversare străine cu nume prestigioase. În special, echipele de club nu şi-au găsit încă o bună cadenţă în marşul lor pentru escaladarea diferitelor stadii din competiţiile europene.

Dar, pentru o demnă comportare în aceste confruntări oficiale este, credem, necesar să se întocmească un judicios calendar internaţional pe latura întîlnirilor **amicale,** cu participări puternice din ţările cu fotbal avansat.

Să încercăm orice eforturi, morale şi materiale, pentru a reactiviza contactele internaţionale, a le înmulţi, chiar dacă va trebui ca în acest scop să se cheltuiască unele fonduri.

Organizarea în centrele noastre a unor turnee, la care să fie invitate adversare valoroase, pentru ca jucătorii români să nu se mai intimideze de faima cluburilor şi de numele unor mari vedete ale fotbalului mondial, ar fi extrem de utilă. Un început de afirmare în acest sens l-am avut în partidele susţinute de reprezentativa A cu echipele Angliei şi R.F. a Germaniei şi — nădăjduim — şi în meciul de astăzi de la Amsterdam.

Trebuie să ne amintim, oare, numai cu nostalgie de turneele balcanice de la Bucureşti, de Cupele Dunării şi Europei centrale, de contactele strînse cu mari echipe de club şi reprezentative, de turneele efectuate de Dinamo Bucureşti la New York sau de C.C.A. în Anglia?

De ce în ultimul timp, ritmul întîlnirilor amicale a slăbit tot mai mult, iar cadrul a devenit din ce în ce mai restrîns? De pildă, turneul Litoralului, iniţiat de „Farul", numai după un singur an a intrat în anonimat.

În locul întîlnirilor, rare şi întîmplătoare, să iniţiem o acţiune temeinică, serioasă, cu program bine studiat care să includă atît loturile naţionale cît şi echipele de club (mai ales) şi în care confruntările în deplasare să alterneze cu turneele organizate în ţară, spre a oferi fotbaliştilor noştri bune ocazii de întrecere, iar marii mase de iubitori ai balonului rotund, noi prilejuri de încîntare sportivă.

VIRGIL ECONOMU

— FOTBAL —

Vă prezentăm centrul de copii şi juniori Politehnica Iaşi

DE TREI ORI ÎN TURNEUL FINAL, DAR NICI UN NUME SONOR...

Printre primele centre de juniori şi copii înfiinţate de F. R. Fotbal în 1965, se numără şi acela al Politehnicii Iaşi. În cei cinci ani de activitate, centrul mai sus amintit a obţinut o serie de rezultate notabile, operă a colectivului de tehnicieni, format din Mihai Bîrzan — coordonator, Traian Iordache şi Nicolae Ursachi: TREI PARTICIPĂRI ÎN TURNEUL FINAL AL CAMPIONATULUI REPUBLICAN DE JUNIORI ŞI O PREZENŢĂ ÎN FINALA DE LA BRAŞOV (ediţia 1969), în care formaţia moldoveană a cedat la limită (0—1) juniorilor de la Universitatea Cluj.

„Şi la capitolul „individualităţi" avem ceva realizări, ţine să sublinieze responsabilul centrului. **De pe băncile şcolii noastre au promovat pentru fotbalul-performanţă o serie de reale talente ca: Vasile Iordache, Mircea Andrioaie — mijlocaşi, Constantin Sofian — fundaş, Romulus Caraţaşu — mijlocaş, Liviu Ailoaie — mijlocaş şi înaintaş, Mihai Dănilă, de asemenea mijlocaş şi înaintaş".**

Toţi aceştia au fost folosiţi în meciuri de divizia A, de Politehnica Iaşi. Acum, cu excepţia portarului Vasile Iordache, folosit mai des în prima formaţie, ceilalţi activează la „tineret", împreună cu alte „produse" ale centrului: **Mihai Iordache** (fiul antrenorului Traian Iordache), **Anton Dumitru, Vasile Chihaia, Florentin Hancearuc, Virgil Greierosu.**

Apoi tov. MIHAI BÎRZAN (o fostă glorie locală, „piciorul de aur" al Iaşului cum i se spune) ne vorbeşte despre Cizic („a activat şi el timp de un an la centrul nostru"), după care încheie lista valorilor locale cu juniorul **Paul Costaş,** portarul de rezervă al lotului U.E.F.A.

Acestea sînt, în linii mari, realizările Centrului de copii şi juniori Politehnica Iaşi.

E MULT? E PUŢIN?

Destul de mult, **dacă ne-am ghida în aprecieri numai după rezultatele de ansamblu ale echipei de juniori în campionatul republican,** dar... destul de puţin dacă raportăm „producţia" centrului la individualităţi. Pentru că — în ultimă analiză — **faţă de ceea ce reprezintă fotbalul nostru la ora actuală, faţă de potenţele lui destul de reduse la nivelul cluburilor,** VALORILE INDIVIDUALE SÎNT ACELEA CARE NE INTERESEAZĂ ÎN CEA MAI MARE MĂSURĂ. Apreciind, cum se spune, la bani mărunţi, rezultatele muncii celor trei antrenori, **Mihai Bîrzan** ne-a înşirat o duzină de nume de jucători ridicaţi de pe băncile centrului. Dar, deocamdată, NICI UN NUME SONOR. Nici un... Dumitrache, în perspectivă, nici un... Dembrovschi, nici un... Dumitru sau, măcar, ceva mai aproape de ei. Numele citate de responsabilul centrului: **Andrioaie, Sofian, Ailoaie, Dănilă** nu sînt, desigur, lipsite de perspectivă, dar, în momentul de faţă, ei nu şi-au putut cîştiga locul în „11"-le ieşean care activează în prima divizie a ţării. Dar, în privinţa valorii reale a jucătorilor promovaţi recent în lotul de tineret al Politehnicii Iaşi, să ascultăm şi părerea antrenorului acestei echipe, tov. Marica:

„Anul trecut, cînd am luat-o în primire, echipa noastră de tineret se afla pe locul 15 în clasament. Treptat, ea a reuşit să mai salte, ajungînd, acum, pe la mijlocul clasamentului. Am în formaţie jucători cu reale posibilităţi de progres, ca Anton, Dănilă, Sofian, dar şi alţii ca: Greierosu, Chihaia şi Hancearuc, marcaţi de serioase deficienţe tehnice. Nu ştiu să lovească balonul corect, nu se orientează raţional în spaţiul de joc".

Şi atunci, astfel stînd lucrurile, o concluzie se impune: **producţia la sfîrşitul perioadei de formare şi pregătire este cam „subţire"** — ÎN VĂDITĂ NECONCORDANŢĂ CU CONDIŢIILE MATERIALE CREATE CENTRULUI DE JUNIORI ŞI COPII POLITEHNICA IAŞI. **Ne referim, de bună seamă, la cele trei terenuri existente la „Baza Tineretului", la sala de sub tribuna stadionului „23 August"** (care poate fi folosită, îndeosebi, în perioada frigului), **la cei 150 000 lei cheltuiţi anual** (deci, pînă acum, 750 000 lei) **cu salariile antrenorilor, inventarul sportiv, cantina etc. etc.**

FIECARE CU... CONCEPŢIA LUI

Discutînd ore în şir cu cei trei antrenori şi abordînd o gamă variată de probleme specifice activităţii centrelor de juniori şi copii, **am putut desprinde, pe lingă pasiunea şi eforturile lăudabile ale colectivului de tehnicieni de la Politehnica Iaşi, şi** UNELE LIPSURI LEGATE DE CRITERIILE DE SELECŢIE, MIJLOACELE FOLOSITE ÎN PROCESUL DE INSTRUIRE, CONCEPŢIA ŞI SISTEMUL DE JOC. Cîteva „mostre" în acest sens, sînt concludente. Astfel, deşi în privinţa SELECŢIEI **există o linie metodică transmisă de F.R.F.** (elaborată pe baza unor studii verificate de practică), **la centrul Politehnica Iaşi fiecare antrenor vine cu... linia lui. Aşa, de pildă, în timp ce pentru Mihai Bîrzan criteriul principal de selecţie îl constituie jocul la două porţi** (unde după spusele lui are prilejul să verifice atît tehnicitatea, cît şi gradul de orientare în teren), **pentru Traian Iordache mai important este modul în care se descurcă cu mingea micul candidat: cum o loveşte, cum o conduce, într-un cuvînt cum o „stăpîneşte". „Dacă ştie asta —** îmi spune fosta aripă a Venusului — **îi este uşor micului fotbalist să se descurce, apoi, şi cu schemele tactice".**

Cam la fel se prezintă situaţia şi în privinţa SISTEMULUI DE JOC.

„Echipa pe care o pregătesc cu, aceea de juniori I, aplică invariabil formula 1—4—2—4. Şi asta pentru simplul motiv că, fie acasă, fie în deplasare, toate jocurile constituie pentru noi o simplă formalitate, adversarii nereuşind să ne pună probleme", ne spune Mihai Bîrzan.

„Fiind un adept al jocului ofensiv, natural, fără să neglijez apărarea, eu plec, cu echipa mea de juniori II, de la aşezarea 1—3—3—4", ne mărturiseşte Traian Iordache, care, în pledoaria sa pentru „noutate" aduce ca argument convingător **prezenţa în cadrul formaţiei sale a unui junior extrem de dotat, capabil — în funcţie de fază — să se intercaleze în atac sau să devină al patrulea apărător.**

Mihai Braşoveanu, căci despre el este vorba, **poartă tricoul cu nr. 2** (de fundaş lateral dreapta), dar rampa sa de lansare, pentru diferite manevre, este la mijlocul terenului.

Nu este locul aici să stabilim care dintre cei doi tehnicieni se orientează mai judicios sau de partea cui este adevărul în materie de sistem. Criticabil e faptul că **acolo unde ar trebui să existe o gîndire unitară operează principiul, de loc ştiinţific, de loc recomandabil: „CITE CAPETE, ATÎTEA PĂRERI",** căci, am omis să vă spunem că formaţia de seniori a Politehnicii Iaşi (ce trebuia să însemne modelul) — susţin antrenorii centrului — aplică sistemul... 1—4—3—3.

Trecînd de la problemele proprii sistemului de joc, la acelea ale CONCEPŢIEI, tehnicienii centrului sînt de acord cu principiile ei **(colectiv... constructiv... ofensiv... dinamic)** dar, **cînd ajungem să vorbim cîte ceva despre metodele şi mijloacele de realizare, exerciţiul tehnico-tactic** (prezentat de însuşi coordonatorul centrului ca fiind unul modern) **stîrneşte... nedumerirea colaboratorilor.** Şi pe bună dreptate, întrucît **la instruirea fundaşilor laterali în ideea susţinerii de către aceştia a sarcinilor de atac nu e recomandabilă deloc, aşa cum propune responsabilul centrului,** CONDUCEREA MINGII. Acesta nu este de loc un procedeu modern pentru că — în epoca apărărilor betonate, aglomerate — „căratul" baloanelor ajută, se ştie, doar... adversarului. Şi cum lucrurile ni s-au părut destul de confuze şi la alte importante capitole (pregătirea fizică, dozarea efortului în funcţie de diferitele categorii de vîrstă), în final ne putem explica mai uşor faptul că **la centrul de copii şi juniori Politehnica Iaşi rezultatele nu se situează la înălţimea condiţiilor asigurate, a importantelor sume investite de către F.R. Fotbal şi chiar de către clubul ieşean.**

A fi finalist, la un moment dat într-o competiţie cu caracter „intern", ar fi, desigur, un lucru... sublim dacă „numele sonore" ieşite de pe băncile Centrului Politehnica Iaşi" n-ar... lipsi cu desăvîrşire.

„Poli" IV — copii, echipa antrenorului Traian Iordache

ROMÂNIA — R.D. GERMANĂ (JUNIORI) 1-0 (0-0)

(Urmare din pag. 1)

sele fizice pe sfîrşite, au atacat cu hotărîre chiar din start. **Sandu Mircea a luat în min. 47 o acţiune pe cont propriu, l-a driblat pe Schmuck şi din marginea careului a şutat sec, în colţul lung, surprinzîndu-l pe Wargos pe picior greşit: 1—0 pentru România!**

Din acest moment, jocul a luat o cu totul altă turnură. Oaspeţii — răniţi parcă în amorul propriu — au trecut la atac, dominînd pînă la sfîrşitul partidei. Atacurile oaspeţilor, în valuri, au fost lipsite, însă, de orice orientare tactică. Fundaşii şi mijlocaşii au aruncat mingi după mingi celor din faţă, dar toate pe sus, o pradă uşoară pentru Micloş, Smarandache, precum şi pentru Sandu Gabriel, care le-a venit mereu în ajutor.

Din min. 57, echipa R.D.G. a rămas în zece oameni, prin eliminarea lui Blaseck, care l-a lovit pe Sandu Mircea, căzut în afara terenului. Paradoxal, în zece oameni, oaspeţii au jucat mai bine, fiecare jucător căutînd să suplinească lipsa colegului eliminat. Însă nici schimbările efectuate de antrenorul Krause n-au dat rezultat fiindcă echipa noastră a jucat fără greşeală în apărare. Şi meciul a luat sfîrşit cu victoria echipei României. O victorie meritată, pentru că tinerii noştri fotbalişti, chiar dacă au fost dominaţi la capitolul condiţie fizică, au fost superiori adversarului sub aspect tehnic şi tactic.

A arbitrat corect şi autoritar G. Popovici, ajutat la linie de I. Hrisafi şi M. Hanganu (toţi din Bucureşti).

ROMÂNIA: Costaş — Mateescu, Micloş, Smarandache, Ciocîrlan, Donose (min. 41 — Bedea), Sandu Gabriel, Blejuşcă (min. 41 — Sumulanschi), Aelenei (min. 72 — Năstase), Sandu Mircea, Cojocaru.

R. D. GERMANĂ: Wargos — Müller, Blaseck, Sommer, Schmuck, Altmann (min. 70 — Robitzsch), Kell (min. 41 — Köppe), Rahn, Pommerenke, Kranz (min. 70 — Tyll), Schnupaase.

Astăzi, pe micul ecran

MECIUL DE FOTBAL OLANDA — ROMÂNIA

După cum am mai anunţat, meciul amical internaţional Olanda — România **va fi transmis astăzi, de la ora 21,10 (ora României), de studioul nostru de televiziune. Comentează** Cristian Ţopescu, **avînd colaborarea fotbalistului** Cornel Dinu.

dintre sute de rapoarte

SĂ NU SUPĂRĂM... LOGICA!

Ne-au interesat mai mult ca oricînd rapoartele observatorilor federali, după etapa a 12-a a diviziei A, care a suscitat vii discuţii în jurul unora dintre arbitraje. Am ţinut, în primul rînd, să cunoaştem opinia observatorului federal **Gheorghe Botescu,** în legătură cu modul cum şi-a îndeplinit misiunea Gheorghe Popovici, conducătorul aprigului meci dintre Rapid şi Dinamo. Era vorba de arbitrajul cel mai mult comentat, atît de către spectatori, cît şi de cronicarii sportivi, în special prin prisma deciziei din repriza a II-a, cînd, la o „întîlnire" în suprafaţa de pedeapsă, între Constantinescu, portarul lui Dinamo, şi înaintaşul Rapidului, Marin Stelian, conducătorul jocului, apreciind că Marin Stelian **a fost obstrucţionat, şi nu faultat,** a dat **lovitură liberă indirectă.** Decizia arbitrului a stîrnit multe discuţii, existînd păreri „pro" şi „contra" penalty-ului.

În raportul său **Gheorghe Botescu** nu se opreşte de loc la această fază, ceea ce înseamnă că, pentru el, ea n-a fost litigioasă. Referindu-se la arbitraj, observatorul federal consideră că Gheorghe Popovici a condus **„în general corespunzător, faţă de miza mare a jocului".** Aceasta a fost, de altfel, şi opinia ziarului nostru, exprimată în cronica meciului.

Un alt arbitraj care a surprins, desigur, prin cele numai trei stele primite de conducătorul partidei, a fost cel de la Cluj, unde s-au întîlnit echipa locală, C.F.R., şi Universitatea Craiova. Analizînd arbitrajul lui **Aurel Bentu,** fostul arbitru **Francisc Mateescu,** prezent de data aceasta în incinta terenului, în calitate de observator federal, consideră că, **„în general, A. Bentu a condus bine această partidă, dar... a apreciat greşit poziţia de ofsaid a lui O. Ionescu, în min 65, cînd acesta a înscris".** Şi iată, în felul acesta, două stele pierdute de către unul din bunii noştri arbitri.

În timp ce, la Cluj, A. Bentu nu ratifica un gol al gazdelor, la Timişoara se producea un fapt la fel de puţin obişnuit: arbitrul **Ion Rus** nu acorda o lovitură de la 11 metri pentru gazde, la un hent în careu. Să nu fi văzut infracţiunea? Să fi considerat că a lipsit elementul intenţional? Evident, unii arbitri — şi noi am ridicat de mai multe ori această problemă — se cam grăbesc să acorde penalty pentru gazde, în asemenea situaţii, fără a-şi mai face o problemă de conştiinţă din avantajarea localnicilor prin astfel de decizii... salvatoare. Ceea ce nu înseamnă, însă, că trebuie să se cadă în cealaltă extremă, prejudiciindu-se o echipă, în speţă, cea gazdă, numai pentru motivul că o decizie în favoarea ei, un hent în careu, ar putea fi interpretată în fel şi chip. Antrenorul emerit **Coloman Braun,** prezent la meciul de la Timişoara, consideră că Ion Rus trebuia să dea lovitură de la 11 metri pentru C.F.R. Timişoara. Mai greu ne-a fost, însă, să cunoaştem opinia observatorului federal **Iancu Ceaureanu,** citindu-i raportul. Acesta ne spune pe de o parte că arbitrul a greşit la faza respectivă, iar pe de altă parte face următoarea relatare a celor întîmplate: **„Pînă în minutul 70, a arbitrat foarte bine. În acel moment s-a tras un şut puternic la poarta lui F.C. Argeş. Mingea A ŞTERS PIEPTUL ŞI I-A SĂRIT PE MÎNĂ şi printr-un GEST REFLEX a deviat-o în corner"** (n.n.: sublinierile ne aparţin).

Evident, sîntem în faţa a două alternative: 1. Dacă e valabilă aprecierea privind greşeala arbitrului, nu este valabilă descrierea fazei incriminate. 2. Dacă corespunde adevărului descrierea fazei, nu corespunde adevărului aprecierea la adresa arbitrului.

Ori e gest REFLEX, ori este INTENŢIE!!?!...

Noi nu vedem o ieşire din această dilemă.

Jack BERARIU

ENE DANIEL ŞI... RĂZBUNĂTORII

Ene Daniel. Jucător talentat, de toată lumea cunoscut. Bucureştean la origine, el şi-a găsit consacrarea pe meleagurile Bacăului. De la un an la altul, a urcat pe scara valorilor, ajungînd pînă la porţile echipei naţionale. În cei peste trei ani de cînd joacă la Sport club Bacău şi-a cîştigat simpatia publicului de aici, care îi admira calităţile de necontestat — de tehnician şi golgeter. Azi, însă... e altfel.

Totul a pornit din vară, din timpul perioadei de transferări. Atunci, Ene Daniel şi-a manifestat dorinţa de a reveni în Bucureşti, solicitînd clubului său dezlegarea. Dar cererea i-a fost refuzată. S-a hotărît, atunci, să mai joace la Bacău un an, timp după care clubul i-a promis dezlegarea. Ene a îmbrăcat din nou tricoul echipei băcăuane, rămînînd acelaşi jucător de bază.

...Şi totuşi, de la revenire, cît de bine ar juca Ene Daniel, foarte mulţi dintre cei ce-l lăudau cîndva şi îl idolatrizau, pur şi simplu, au început să-i conteste calităţile, să nu-i mai recunoască părţile bune. Cu regret am constatat că unii oameni care lucrează chiar în cadrul clubului au fost prinşi în acest cerc al... răzbunătorilor. Nu o dată am auzit spunîndu-se: **„Ene nu mai joacă ca altădată". „Nu vrea"... „Nu aleargă"... „Aşteaptă doar ocazia de gol".** La Constanţa, deşi Ene Daniel a marcat cele două goluri ale echipei sale, omul de lîngă noi îl urmărea cu insistenţă orice greşeală şi nu întîrzia să „ne convingă": **„Vedeţi, ce v-am spus eu?"**

La început am crezut că e o simplă părere. Din nefericire, însă, acest curent „anti-Ene" a ajuns, se pare, chiar şi în apropierea echipei. Altfel nu ne putem explica faptul că sîmbătă, la jocul cu Steagul roşu, Ene Daniel a apărut pe lista rezervelor. S-a apelat la serviciile sale abia după pauză, cînd gazdele se dovedeau neputincioase în a deschide scorul. **Atunci, şi-au amintit unii de golgeterul de altădată. Dar, Ene n-a putut face minuni, nu a reuşit să intre imediat în joc şi ironiile din tribună au început să-l înţepe.**

De ce această poziţie faţă de Ene Daniel? Cu ce a greşit el? Oare faptul că a dorit să revină în Bucureşti, lîngă familie, constituie un act atît de grav? Nu interesează pe nimeni şi situaţia familială a fotbalistului respectiv? Oare în afară de poziţia echipei în clasament, de golurile pe care le înscrie şi de cele două puncte, nu preocupă pe nimeni starea sufletească a jucătorului în cauză?

Cînd lotul naţional a fost în pregătire la Poiana Braşov, am stat mult de vorbă cu Ene. Era emoţionat de faptul că fusese chemat printre selecţionabili şi ne mărturisea că **doreşte nespus de mult să debuteze în naţională, promiţînd că se va strădui să se comporte cît mai bine în acest campionat — cînd joacă tot la Sport club Bacău — pentru a confirma speranţele puse în el.** Dar, iată, ajutorul pe care trebuie să-l primească se lasă aşteptat chiar din partea clubului său **şi, mai ales, a** SPECTATORILOR, **care-i caută acum lipsurile cu luminarea, deşi altă dată îl lăudau.** Ene Daniel, jucător disciplinat, conştiincios, s-a întors la Bacău cu gîndul sincer de a juca încă un an şi apoi să revină lîngă familie. Crede oare cineva că şicanele care i se fac, atmosfera ce se ţese în jurul său pe nedrept pot duce la ceva bun? Indiferent, însă, unde va evolua, Ene Daniel este un fotbalist ce se află în atenţia selecţionerilor şi a iubitorilor (adevăraţi) ai fotbalului.

Constantin ALEXE

— HANDBAL —

ASTĂ-SEARĂ, LA ORA 19, ÎN SALA FLOREASCA

ROMÂNIA — SPANIA

Bogat şi variat program internaţional, în decembrie

Abia s-au încheiat ecourile stîrnite de cele două mari turnee internaţionale, **ambele dotate cu „TROFEUL CARPAŢI", şi pe primul plan al actualităţii sportive, handbalul se înscrie din nou cu cîteva interesante întreceri în care sînt angajate primele reprezentative ale ţării.**

Începutul acestui atractiv „serial" va fi făcut chiar **astăzi, în sala Floreasca de la ora 19, cînd amatorii de handbal din Bucureşti vor avea prilejul să urmărească PARTIDA DINTRE SELECŢIONATA ROMÂNIEI ŞI CEA A SPANIEI.**

Întîlnirea promite un spectacol de calitate, cunoscută fiind, pe de o parte, valoarea reprezentativei ţării noastre, **care va prezenta în acest meci garnitura completă şi,** pe de altă parte, **forma ascendentă manifestată de handbaliştii spanioli în turneul pe care îl întreprind în România.** În acest sens, nu este lipsit de interes faptul că **în cel de al doilea joc susţinut la Timişoara, jucătorii iberici au fost la un pas de victorie — numai unele erori de arbitraj privîndu-i de un succes meritat în faţa echipei noastre de tineret,** întărită cu trei componenţi ai **lotului mare:** portarul **Orban, Chicid** şi **Dan Marin.**

Avem, deci, **toate motivele să credem că meciul de astăzi după amiază, prin care selecţionata Spaniei îşi încheie turneul în ţara noastră, VA OFERI O DISPUTĂ FRUMOASĂ susţinută de toate atributele handbalului modern: spectaculozitate, dinamism, viteză.**

ROMÂNIA — R.F. a GERMANIEI (FEMININ)

După cîteva zile va fi rîndul handbalistelor din echipa reprezentativă să apară din nou în faţa publicului. **Ele vor întîlni la Timişoara şi Bucureşti selecţionata R.F. a Germaniei.** Prima partidă va fi găzduită de sala Olimpia din **Timişoara în ziua de 6 decembrie,** iar cea de a doua de **sala Floreasca** din **Capitală în ziua de 8 decembrie.**

ROMÂNIA — CEHOSLOVACIA (BĂIEŢI)

După numai 24 de ore, tot în sala Floreasca, va avea loc **meciul dintre SELECŢIONATELE MASCULINE ALE ROMÂNIEI ŞI CEHOSLOVACIEI, joc care nu mai are nevoie de nici un fel de recomandare, deoarece confruntările dintre aceste două echipe au furnizat întotdeauna dispute echilibrate şi de un excelent nivel tehnic. În ziua de 11 decembrie, tot Capitala va găzdui revanşa acestei întîlniri.**

★

Ar mai fi de adăugat, pentru a avea o imagine exactă asupra tuturor competiţiilor handbalistice ce vor avea loc în această perioadă în ţară şi **turneul echipei feminine a R.S.S. Ucrainene, care va evolua la Bucureşti între 9 şi 17 decembrie.**

LOTO-PRONOSPORT

● MARI PREMIAŢI LA LOTO — PRONOSPORT
● TRAGEREA EXCEPŢIONALĂ LOTO — 8 DECEMBRIE 1970

Pe tabelul marilor premiaţi din ultima vreme, se situează zeci de cîştigători de premii în autoturisme de diverse mărci şi capacităţi cilindrice.

Dintre ultimii cîştigători la „Loz în plic" cităm pe: Răducanu Verginia din comuna Curcani, judeţul Ilfov — Moskvici 408 — la 27 noiembrie, Ştirbu Cornelia din Fălticeni — Fiat 850 — la 27 noiembrie, Gheorghina Vasile din Eforie Nord — Fiat 850 — la 28 noiembrie, Avădanei Mihai din Slănic Moldova — Moskvici 408 — la 28 noiembrie, Nevriceanu Petru din Reşiţa — Moskvici 408 — la 30 noiembrie, Rîpeanu Gheorghe din Negru Vodă, judeţul Constanţa — Skoda S. 100 — la 30 noiembrie 1970.

Astăzi, în jurul orei 19.10, înaintea tragerii Pronoexpres, care se va transmite direct din studioul Televiziunii, se va face înmînarea actului de proprietate al unui autoturism Fiat 850, participantului Dulgheru Mitică, electrician auto la Întreprinderea „Exploatare Stuficolă" din Tulcea, care a cîştigat autoturismul cu un loz din seriile speciale de 6 lei.

UN NOU PRILEJ DE A CÎŞTIGA AUTOTURISME SAU PREMII ÎN BANI, vi-l oferă **tragerea excepţională LOTO din 8 decembrie a.c., care acordă în** număr NELIMITAT autoturisme DACIA 1300 şi MOSKVICI 408 cu caroserie 412, excursii la PARIS, excursii a două locuri în Cehoslovacia cu vizionarea meciului Cehoslovacia — România, premii în numerar de valoare variabilă şi premii fixe în bani.

Procuraţi-vă bilete din vreme.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 48 DIN 29 NOIEMBRIE 1970

Categoria I: (13 rezultate) 1 variantă 50% a 62 354 lei şi 1 variantă 10% a 12 471 lei;

Categoria a II-a: (12 rezultate) 21 variante a 4 276 lei;

Categoria a III-a: (11 rezultate) 210,6 variante a 640 lei.

Participantul CĂPRĂROIU GHEORGHE din Bucureşti jucînd un buletin combinat 50% a obţinut o suită de premii în valoare totală de 79 982 lei.